Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

unt q̄ ū scd̄m spm q̄ s̄ spc sentiunt. Sit aut̄ in respec
tu isto etiā manifestū damasci idē filii ancillę ob
pbriū. Sic enī in interiori homine damascus ille p
didit omnē discretionis ac spūalis intelligentię
nasū. sic ac exterius q̄q; q̄ndā p̄didit nasū suū. nasū
magnū. scilicet ciuitatē hierosolimā ac nobile tem
plū. ac cetā insignia quę destructa s̄. q̄b̄ ablatis tta ig
nominiosa facta ē circūcisio carnalis sic naso p̄iso de
formis efficit̄ facies cuiq; hominis. ac iccirco quę re
spicit ipsa etiā tale damascū ꝛrep̄nit ac dic̄. Tu an
cilla supba cū filio tuo damasco q̄d faceres si uel tu
nasuta uel si ille nasutū ēt. cū nec saltē exterī nasū
habens pulchrā te existimes. Q̄d inquā faceres si te
plū tuū ac ciuitas tua p̄manisset. Bene q̄ oliba suna
mitis nasus tuus etiā damascū respic̄ firmit̄ stans sic̄
turris libani. Caput tuū ut carmelus. ac comę capi
tis tui sic purpura regis iuncta canalib̄. Carmelus sci
entia circūcisionis interp̄tat̄. Caput ū p̄ncipale ē in
teriōris hominis iuxta illud. His q̄ fieri incipientib̄.
leuate capita uēa idē exhilarate corda. quō appro
pinquat redeptio uēa. Igit̄ caput tuū ut carmelus.
idē cor tuū scientiā c̄cūcisionis habet. ut legitime
ac sic necessariū ē circūcidat̄ q̄s q̄s scd̄m d̄m ac scd̄m fi
dē quę inter ē iustificari uult. Annī ac moyses c̄cūcisi
onē istā p̄cepsit. c̄cūcisionē cordis. Circūcidite q̄ aut